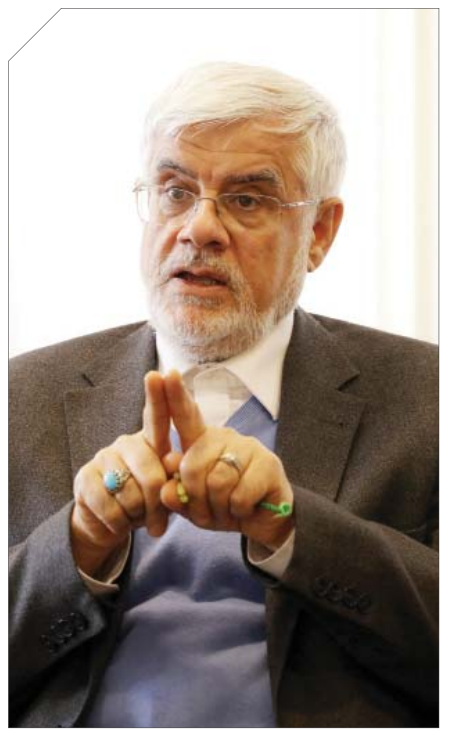

محمدرضا عارف در گفت‌وگو با «شرق» به برخی ابهامات دوره نمایندگی خود پاسخ داد

برای حفظ قداست مافوقم مشکلات را به گردن می‌گرفتم

معصومه معظمی: محمدرضا عارف، رئیس بنیاد امید ایرانیان، ازجمله افرادی است که به‌صراحت بر پاسخ‌گونبودن مسئولان کشور تأکید دارد و معتقد است «پاسخ‌گویی» مقوله‌ای است که «هنوز برای بسیاری از مقامات جا نیفتاده است». معاون اول رئیس دولت اصلاحات (خاتمی) در عین حال خود را مسئولیت‌پذیر می‌داند و تأکید دارد که در دوره مسئولیتش، حتی بار ضعف‌هایی را که به او مربوط نبوده نیز گردن گرفته تا «قداست مافوق»اش حفظ شود! این عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام که سابقه نمایندگی مردم تهران در مجلس دهم را در کارنامه خود دارد، در گفت‌وگویی با «شرق»، علاوه بر پذیرفتن «سکوت» خود در مجلس گفت این کار به منظور آموزش به دیگران بوده تا یاد بگیرند همیشه نباید در مجلس حرف زد یا متکلم وحده بود! بلکه باید با هم‌تیمی‌های خود تقسیم کار کرد. این فعال سیاسی اصلاح‌طلب همچنین اعتقاد دارد در انجام وظیفه‌اش که حفظ انسجام جریان اصلاحات در مجلس بوده، موفق عمل کرده است. رئیس فراکسیون امید مجلس دهم در این گفت‌وگو به برخی سؤالات روز ازجمله اقدام به تفکیک جنسیتی پارک‌ها، کنسل‌کردن کنسرت در یزد به دلیل داشتن نوازنده زن و همچنین مقوله «برجام» در دولت رئیسی پاسخ داد. آنچه در ادامه می‌خوانید، حاصل این گفت‌وگو است.

• همان‌طور که مطلع شدیم، جلسات گفت‌وگوی ملی که یکی از طرح‌های جدی فراکسیون امید مجلس دهم بود، همچنان ادامه دارد. از آخرین تحولات گفت‌وگوی ملی برایمان بگویید.

پیشنهاد گفت‌وگوی ملی ریشه در مجلس دهم دارد و آقای مازنی، نماینده تهران، در نطق سالانه خود آن را پیشنهاد داد. خوشبختانه استقبال نسبتا خوبی در مجلس شد، اما آن‌طور که توقع داشتیم هیئت‌رئیسه مجلس با آن همکاری نکرد. کارگروه گفت‌وگوی ملی در مجلس تشکیل شد. ترکیب هم به نحوی بود که سه جریان موجود مجلس، حضور مساوی در کارگروه داشته باشند و شورایی ۲۶نفری تشکیل شد؛ بااین‌حال به دلیل عدم همکاری جدی هیئت‌رئیسه مجلس نمودی نداشت. بنابراین کار را در بیرون مجلس هم ادامه دادیم. البته در سطح ملی خارج از مجلس جلسات خوبی داریم و حالا بحث افزایش اعضا را در پیش گرفته‌ایم. افراد موجهی در این جلسات شرکت می‌کنند. هدف ما حرکت روی چالش‌ها و مشترکاتی است که با جناح‌های مختلف درباره آنها اشتراک نظر داریم و به عنوان مشکل پذیرفته‌ایم و معتقدیم باید آن مشکلات را رفع کنیم. یکی از کارهایی که در این جلسات انجام داده‌ایم، صدور بیانیه درباره انتخابات گذشته و دعوت از مردم برای شرکت در انتخابات و توصیه به نهادها برای حرکت در برابر قانون با توجه به شرایط کشور بود. البته مخاطب ما بیشتر احزاب و نهادهای نظارتی بودند.

این جلسات همچنان با حضور اعضای محترم ادامه دارد. معتقدیم اشتراکات زیادی بین دو جناح اصلی کشور وجود دارد، اما برخی دعواها بیهوده راه افتاده است و همان‌طور که اشاره شد از دولت سیزدهم هم یک عضو در این جلسات حضور دارد. البته حضور ایشان به دلیل مسئولیت در دولت سیزدهم نیست و قبل از تشکیل دولت سیزدهم نیز ایشان در جلسات ما حضور داشته است.

• به نظر شما گفت‌وگوی ملی چقدر می‌تواند به عنوان راهکاری برای برون‌رفت از مشکلات فعلی کشور مورد استفاده قرار گیرد؟

معتقدم راه عبور از مشکلات از مسیر گفت‌وگوی ملی در سطوح مختلف می‌گذرد. امیدوارم با برافروختن شمع گفت‌وگو در محفل بزرگ ملت و کشور بزرگ ایران، زمینه تقابل از بین رفته و مصالح ملی به عنوان کانون سیاست‌ورزی و خط‌مشی‌های همگان قرار بگیرد.

• چه کسانی این اعضا را انتخاب کرده‌اند؟

این افراد منتخبان جریانات سیاسی نیستند. البته تلاش کردیم چهره‌های مقبول و برجسته دو جریان جلو بیایند، اما زمانی این سازوکار می‌تواند به صورت اجماعی مورد وفاق دو جریان قرار بگیرد که هر دو جریان سیاسی در انتخاب اعضای آن دخیل باشند؛ آن زمان می‌توانیم انتظار نقش‌آفرینی بیشتر از آن داشته باشیم. هنوز زود است به آنجا برسیم و فعلا جلساتمان را ادامه می‌دهیم. بااین‌حال، بالاخره به آنجا خواهیم رسید که درباره اعضا به اجماع دو جریان برسیم.

• شما در صحبت‌هایتان بارها از جاذبه گفتمان اصلاحات برای مردم سخن گفتید؛ آیا واقعیت‌های جامعه ایرانی با صحبت‌های شما انطباق دارد؟

اولا صحبت من ناظر بر نوع نگاه گفتمان اصلاحات به مردم است. دراین‌باره یک بار من به آقای حدادعادل گفتم قطار شما به هر ایستگاهی که می‌رسد، یک عده را به بیرون هل می‌دهد، اما ما در هر ایستگاه اول دست او را می‌گیریم و بعد او را گزینش می‌کنیم. در واقع ما برای یک فرد ارزش قائل می‌شویم. یعنی گفتمان اصلاحات قائل به جذب افراد است. ثانیا درصد بالایی از جامعه ایران به گفتمان اصلاحات باور دارند. ممکن است از افراد عبور کنند، اما عبور از افراد منتسب به جریان اصلاحات، به معنای جذب در جریان اصولگرا نیست.

• آقای عارف، به‌عنوان کسی که سال‌های زیادی در این نظام دارای مسئولیت بوده‌اید، چقدر قائل به مسئولیت‌پذیری مقامات و پاسخ‌گویی آنها به مردم هستید؟

اگر به راهبرد مطالبه‌گری و پاسخ‌گویی جدی در کشور قائل بودیم، مطمئنا وضع ما بهتر از شرایط فعلی بود. بعد از چهار دهه که از انقلاب می‌گذرد، بحث پاسخ‌گویی هنوز برای بسیاری از مقامات جا نیفتاده است. مسئولیت نباید محدود به طبقات خاص در حکومت شود و عده‌ای از پاسخ‌گویی مبرا شوند. همچنین معتقدم باید فرهنگ پاسخ‌گویی به‌عنوان فرهنگ ارزشی در مملکت نهادینه شود و مسئولان به طور شفاف به مردم اعلام کنند که دلیل اجرانشدن مطالبات آنها چه بوده است. البته دراین‌میان نمی‌توان از نقش پررنگ رسانه‌ها در راستای مطالبه‌گری چشم‌پوشی کرد.

• آیا خودتان هم در دوره مسئولیت، پاسخ‌گویی لازم را داشته‌اید و مسئولیت کاری را که انجام داده‌اید، به گردن گرفته‌اید؟

قضاوت با مردم و رسانه‌هاست. همیشه سعی کرده‌ام مسئولیت‌پذیر باشم و کم‌کاری خودم را به گردن دیگران نیندازم؛ اما عکس آن خیلی عمل کرده‌ام. اگر در دستگاهی بوده‌ام که ضعف‌ها و مشکلاتی داشته است که واقعا مسئولیت آن متوجه من نبوده است، آن را به حساب خودم گذاشته‌ام و کوشیده‌ام قداست مافوقم را حفظ کنم. برخلاف برخی که فرافکنی می‌کنند، اعتقاد به پاسخ‌گویی دارم. در مجلس دهم هم موانع درون‌جریانی ما بیش از موانع برون‌جریانی بود و این موانع آزاردهنده بودند؛ اما هیچ راهی نداشتیم؛ چراکه بحث جدی و راهبردی ما انسجام‌بخشی و اجماع‌سازی در جریان اصلاحات بود. ما تا دهه ۹۰ موفق نشده بودیم و در دهه ۹۰ گام به گام به سمت اجماع‌سازی و انسجام‌بخشی در جریان اصلاحات پیش رفتیم. نمی‌خواستیم به آن آسیب بزنیم؛ به‌همین‌دلیل خیلی از مشکلات و موانعی را که برای‌مان ایجاد می‌کردند، تحمل کردیم تا موفق شویم و موفق هم شدیم.

• واقعا در این راه موفق بودید؟

در مجلس ترکیب ۱۰۷ نفر ما حفظ شد و نیروهایی کشف شدند که تصورش را نمی‌کردیم. نیروهایی کاردان و در خدمت کشور و تفکر اصلاح‌طلبی. اینکه با موانع برخورد نکردیم و اجازه انشعاب ندادیم موفقیت است. از راهبرد کلی انسجام‌بخشی اصلاحات در مجلس هم مراقبت کردیم تا به اجماع و وحدت جریان اصلاحات در مجلس آسیب نرسد.

• شما در مجلس دهم به سکوت متهم شدید. آیا موانعی برای طرح برخی موارد و مواضع پیش‌رو داشتید؟

کلیدواژه سکوت نوعی عملیات روانی برای به حاشیه بردن فراکسیون امید بود. هنوز چند ماهی از تشکیل مجلس دهم و به تبع آن تشکیل فراکسیون امید نگذشته بود که برخی رسانه‌های حزبی به فراکسیون امید تاختند و کلیدواژه سکوت را ابداع کردند. به‌تازگی دبیرکل یکی از احزاب اصلاح‌طلب به این موضوع اشاره کرد که به خاطر برخی مسائل شخصی یکی از اعضای آن حزب، رئیس فراکسیون امید و در نهایت فراکسیون امید را تخریب می‌کرد. این را هم بگویم که عادت ندارم متکلم وحده باشم. یک جریان ظرفیت‌های مختلفی دارد و نباید یک جریان را یک، دو یا سه نفر نمایندگی کنند. در مجلس موضع من این بود کاری را که می‌توانیم با همکاری دیگران انجام دهیم، توسط یک نفر انجام نشود. تقسیم کار می‌کردیم؛ مثلا تذکر و سؤال و موضع‌گیری درباره طرح‌ها و لوایح را که دوستان انجام می‌دادند، البته در موارد ضروری و مهم با مشورت و همفکری من انجام می‌شد.

• چرا موضع‌گیری شخصی درباره مسائل مختلف در فضای مجازی و توییتر نداشتید و اجازه دادید شما را متهم به سکوت کنند؟

مواضعم در موضوعات مختلف و مهم کشور از طریق نطق‌های رسمی سالانه و اینستاگرام من و دیگر رسانه‌ها منتشر شده است. به‌عنوان مثال درباره سقوط هواپیمای اوکراینی، برخوردهای صورت‌گرفته با فعالان محیط زیست و مسائل مختلف. البته اینکه برخی نمی‌خواهند ببینند و به عملیات روانی خود با کلیدواژه سکوت ادامه می‌دهند، مسئله دیگری است. در این مدت این موضع‌گیری‌ها و اتهامات را هم تحمل کردم و جواب ندادم؛ اما از طرفی در نطق‌های سالانه مواضع سالانه فراکسیون امید را بیان می‌کردم. چرا آنهایی که من را متهم به سکوت می‌کنند، یک بار منصفانه نطق‌ها را با عملکرد ما مقایسه نکردند و بگویند آقای عارف در نطق سالانه‌اش راهبرد فراکسیون امید را بیان کرده و گفته کارهای‌مان در فلان زمینه‌ها چگونه خواهد بود؟ من هر سال در نطق سالانه برنامه‌ها و راهبردهای جریان را بیان می‌کردم؛ اما منتقدان، این موضوع را حتی یک بار هم ارزیابی نکردند و فقط بر واژه «سکوت» متمرکز شدند و من هم هیچ جوابی به این رفتارشان ندادم. کسانی که من را می‌شناسند، می‌دانند در جایی که لازم باشد، با شجاعت تمام حرفم را می‌زنم و ملاحظه‌ای ندارم و اجازه هم نمی‌دهم هیچ کسی از خطوط قرمزم عبور کند.

• مدتی است که شاهد تفکیک جنسیتی و جداسازی زن و مرد در پارک‌ها هستیم، نظر شما دراین‌باره چیست؟

به‌شدت مخالف چنین کارهای عوام‌فریبانه و بدون کار کارشناسی و تفکیک‌های جنسیتی هستم. البته ظاهرا مدیران شهری تهران تفکیک جنسیتی در پارک‌ها را تکذیب کرده‌اند ولی باید بگویم اولا با تجربه کارهایی که ندانسته تصمیمی گرفتیم و در آن مانده‌ایم، مواجه هستیم، مثل قانون ممنوعیت استفاده از ماهواره. امروزه چنددرصد جامعه از ماهواره استفاده می‌کنند؟ اکثریت جامعه ایرانی از ماهواره استفاده می‌کنند، پس در این تصمیم مانده‌اند و نمی‌توانند آن را لغو کنند و عملا بی‌احترامی به قانون می‌شود. بنابراین از دست‌اندرکاران خواهش می‌کنیم از تجربه‌های گذشته استفاده کنند و درس بگیرند.

نمونه دیگر بحث تفکیک جنسیتی دانشگاه‌هاست که از سال‌های ۶۰-۶۱ شروع شد اما امام خمینی موضع بسیار تندی در مواجهه با آن گرفتند و مرحوم حاج احمدآقا موضع تند و مخالفت امام را به وزیر علوم وقت اعلام کردند. حالا هم نتیجه چنین رفتارهای غیرکارشناسانه و تندروانه‌ای را در تفکیک جنسیتی دانشگاه‌ها می‌بینیم. اینکه در دانشگاه‌ها تفکیک جنسیتی کنیم و در پارک‌ها زن و مرد را جدا کنیم، اما در خیلی از اجتماعات زن و مرد باهم باشند، چه معنی دارد؟ نمی‌دانم مبنای شرعی و عرفی و منطقی چنین تصمیماتی چیست؟ ما باید سعی کنیم فرهنگ جامعه را بالا ببریم. فرهنگ‌سازی کنیم و به‌جای چنین تصمیماتی، روی ارتقای فرهنگی جامعه که کار نکرده‌ایم، کار کنیم تا مجبور نشویم بعدا جوابگوی چنین تصمیماتی به جامعه شویم و اثرات بد این تصمیمات را در آینده ببینیم.

• این حذف و تفکیک جنسیتی مختص به دانشگاه و پارک‌ها نیست و مدتی است که شاهد چنین رفتارها و تصمیماتی درباره برگزاری کنسرت‌ها هم هستیم. مثلا اخیرا در یزد کنسرت‌ها را به دلیل داشتن نوازنده زن کنسل کردند؛ نظر شما دراین‌باره چیست؟

متأسفانه این اولین بار نیست که کنسرت‌ها را به بهانه داشتن نوازنده زن کنسل می‌کنند، این کارها تبعات منفی دارد. باید در همه زمینه‌ها برنامه این باشد که نگاه جوانان را از خارج از کشور به داخل کشور متمرکز کنیم. جوان ما نیازهایی دارد و با این رفتارها جوانان را برای دیدن کنسرت به خارج از کشور سوق می‌دهیم که مشکلات جانبی هم دارد و ما مقصر آن هستیم. فضای فرهنگی کشور نتیجه تصمیمات غلطی است که مسئولان ما گرفته‌اند. این یک مسئله قدیمی است و متأسفانه سلیقه‌ای عمل می‌شود. در هیچ کجای قانون چنین ممنوعیت‌هایی نیامده است. به اعتقاد من شرایط را باید فراهم کنیم که کنسرت‌های مختلفی در هر شهر و منطقه‌ای که درخواست دارند با رعایت ضوابط قانونی برگزار شود و با دست خودمان از هر مسئله کوچک و پیش‌پاافتاده‌ای، بحران نسازیم.

• نقش دولت را در این زمینه چقدر پررنگ می‌دانید؟

ما دولت را متولی امور فرهنگی جامعه می‌دانیم. ولی نهادهای موازی زیادی هستند که نه پاسخ‌گو هستند، نه به مطالبات مردم اعتنایی دارند. اما بر این باورم اگر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی جدی به میدان بیاید و تعارف و ملاحظات حاشیه‌ای را کنار بگذارد، می‌تواند این مسائل مهم را در چارچوب ضوابط و مقررات ساماندهی کند تا دیگر سلیقه‌ای عمل نشود و مشکلات جدید به وجود نیاورد.

• وضعیت اقتصادی کشور نامساعد است و قطعا احیای برجام می‌تواند مردم را از این فشار شدید تا حدی خارج کند. آیا به احیای برجام توسط تیم فعلی مذاکره‌کننده امیدی دارید؟

سیاست‌های کلی نظام در حوزه سیاست خارجی در نهادهایی مانند شورای عالی امنیت ملی تصمیم‌گیری می‌شود و وزارت امور خارجه مجری تصمیمات است. تیم فعلی مذاکره‌کننده هرچند در گذشته منتقد سفت‌وسخت برجام و تیم مذاکره‌کننده قبلی بود ولی اکنون چاره‌ای جز ادامه همان مسیر برای احیای برجام ندارد و حتی زمانی که برجام احیا شود، برای آن جشن هم می‌گیرد. ضمن تشکر از زحمات و تلاش‌های این هیئت، امیدوارم با در نظر گرفتن مصالح نظام و شرایط اقتصادی کشور، هرچه سریع‌تر به نتیجه مطلوب برسند.

یادداشت

برجسته‌سازی از نگاه سواد رسانه‌ای

ترفند رسانه‌ها یا حربه‌ای برای غفلت مخاطب

احمد افروز
کارشناس رسانه و ارتباطات

وسیله ارتباط‌جمعی برای القای پیامش به دنبال شگردهای خاص ارتباطی است؛ ارتباط با مخاطبی که همیشه هم از ذکاوت رسانه‌ای یعنی اعتبارسنجی تولیدات اطلاعاتی برخوردار نیست. همچنان‌که در مطالعات رسانه عبارتی وجود دارد با این ادعا که «رسانه‌ها نمی‌توانند تعیین کنند که مردم «چگونه بیندیشند» اما می‌توانند تعیین کنند که «مردم درباره چه» بیندیشند».این عبارت کوتاه ولو با غلظت معنایی، از کارکردهای شاخص رسانه است که ما را به نظریه «برجسته‌سازی» سوق می‌دهد. وسایل ارتباطی اغلب در اهداف خبری خود سمت‌وسو دادن به جریانات خبری و جلب توجه مخاطبان به «آنچه که آنها می‌خواهند» را مدنظر دارند. در این فضاسازی است که اتفاقا اهمیت سواد رسانه‌ای به‌عنوان راهکاری برای گریز از ورطه «برجسته‌سازی» رسانه‌ها و استقلال شخصیت در ورای چارچوب‌های طراحی‌شده رسانه‌ها که به ادعای برخی سویه خطرناکی می‌تواند تلقی شود، نمایان می‌شود. تصور کنید رسانه‌ها به‌طور غیرطبیعی بر موضوعی چه بسا زیاد از حد تأکید دارند؛ چه ایرادی دارد مخاطب ابتدا عینک انتقادی بر چشم بزند آن‌هم برای اینکه شاید ردپای برجسته‌سازی رسانه را حتی به‌مثابه فروش کالای تقلبی مثل «ناآگاهی» یا بردن مخاطبان به «وادی فراموشی و غفلت» را هم به سنجش بگذارد. البته که این تفکر از توان مخاطبی برمی‌آید که آشنا به تفکر انتقادی توأم با شناخت رسانه هم باشد. کمی به عقب برگردیم روزگاری که دونالد شاو و مکسول مک کومبز نظریه برجسته‌سازی را وضع می‌کردند. آن دوران شاید نگاه‌شان بیشتر معطوف به اولویت‌بندی بر اهمیت‌دادن به اخبار بود اما سریع‌تر از آنچه تصور می‌شد ادعای «برجسته‌سازی» به حربه رسانه‌ها مبدل شد تا موضوعاتی برای تفکر مردم یعنی همان افکار عمومی و توده عام نیز ایجاد کنند. کم‌کم می‌شود به این ادعا رسید که برجسته‌سازی ترفند رسانه‌ها برای غفلت است؛ غفلت از آنچه نباید بداند و آنچه نباید بشنود و آنچه نباید بیندیشد. بالاخره این نیز یک تعریف از سواد رسانه‌ای است، یعنی اینکه چگونه در پشت نقاب «فرهیختگی رسانه»، دست‌های عمدتا سیاسی و مهم‌تر از آن اقتصادی برای نیل به هدف‌هایی که عموما صلاح خلق در آن نیست را ببینیم و هدایت‌کنندگان آبشخور فکری جامعه را بشناسیم. رسانه به دنبال بارگذاری اهدافش بر مخاطب است و چه بهتر از مخاطب عامی که گستره اصلی افکار عمومی را شامل می‌شود. پس متولیانش در پس‌زمینه اهدافشان، راهکار را در نشانه‌روی اطلاعاتی می‌دانند تا آنجا که با تکثیر خبر و تعددش، ذهنیت مخاطب را به‌گونه‌ای خاص از مفهوم رودررو می‌کنند. شاید که نه بلکه به نظر برای تقابل با درافتادن به دام «برجسته‌سازی» در مطالب رسانه‌ای باید دید انتقادی داشت؛ چراکه همیشه این گروه‌های ذی‌نفع هستند که حتی در پس‌زمینه رسانه‌ها، توانایی و تاکتیک را آموخته‌اند مبنی بر اینکه چگونه مطلب یا موضوعی را به عنوان اولویت اول خود قرار دهند و رسانه را نیز گاه آگاهانه و گاه برای عقب‌نماندن از «مارپیچ سکوت»، ابزاری برای بیان آنچه آنان می‌خواهند به کار گیرند.به این قطعیت باید رسید که رسانه‌ها همواره بر شناخت و نگرش مخاطب و تعیین اولویت‌های ذهنی و فکری او از طریق انتخاب و برجسته‌سازی برخی موضوعات و رویدادها تأثیر مستقیم می‌گذارند. درحقیقت آنها هستند که تعیین می‌کنند ما چگونه و درباره چه بیندیشیم و در نگاهی دیگر آنچه ما هستیم چه‌بسا آن چیزی است که رسانه‌ها از ما می‌خواهند باشیم. از این رهگذر یادمان نرود که داشتن ذهن پرسشگر و کنجکاو توسط مخاطب حوزه ارتباطات، درهم‌شکستن قالب‌های ذهنی رسانه‌ها و از سوی دیگر پرهیز از تک‌منبعی بودن می‌تواند از گزینه‌هایی باشد که سواد رسانه‌ای در اختیار ما می‌گذارد تا از پرتگاه «برجسته‌سازی» جان سالم به در ببریم. اگرچه چنین رویه و دایره تفکری در همهمه وسایل ارتباط‌جمعی مجازی و سنتی‌اش به این راحتی امکان‌پذیر نیست اما بازهم می‌شود دل به شناخت آن نهاد.

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان تهران (سهامی خاص)

تجدید فراخوان مناقصه عمومی (یک مرحله ای)
به شماره ۲۰۰۱۰۹۲۷۶۹۰۰۰۰۲۰

شناسه آگهی ۱۳۱۱۱۰۸
نوبت دوم

شرکت گاز استان تهران در نظر دارد عملیات نوسازی و بازسازی تاسیسات و مستغلات ایستگاههای گازرسانی شهرستان بهارستان را با مشخصات و شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.
۱- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت گاز استان تهران
تهران، خیابان ایرانشهرشمالی، نبش خیابان اراک، ساختمان شماره ۱۶۰، طبقه چهارم، بلوک ۷، امور قراردادها
۲ - موضوع مناقصه: بازسازی نوسازی و بازسازی تاسیسات و مستغلات ایستگاههای گازرسانی شهرستان بهارستان می باشد.
۳ - مدت اجراء پروژه: ۱۸۰ (یکصد و هشتاد) روز تقویمی می باشد .
۴ محل اجراء پروژه: واقع در محدوده شهرستان بهارستان می باشد.
۵ - نماینده دستگاه مناقصه گزار: مدیریت بهره برداری شرکت گاز استان تهران
۶ -برآورد اولیه کارفرما: ۱۴/۵۳۰/۲۸۹/۸۸۴ ریال می باشد .
۷ - نوع و میزان تضمین شرکت در مناقصه مطابق مصوبه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات محترم وزیران به مبلغ ۷۲۶/۵۱۲/۴۹۴ (هفتصد و بیست و شش میلیون و پانصد و چهارده هزارو چهارصد و نود و چهار) ریال می باشد.
۸ -مهلت دریافت اسناد مناقصه از سامانه : از تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۱۷ تا تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۴ می باشد.
۹ - تاریخ بارگذاری اسناد مناقصه در سامانه : تا ساعت ۱۹ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۰۸ و محل آن در سامانه تدارک الکترونیکی دولت (ستاد) می باشد.
۱۰ - تاریخ گشایش پیشنهادات: روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۰۹ و محل گشایش آن سالن کنفرانس طبقه سوم می باشد.
۱۱ - مدت اعتبار پیشنهادات: مدت اعتبار پیشنهادات سه ماه می باشد.
۱۲ - شرایط متقاضی:
• آخرین تغییرات روزنامه رسمی (صاحبان امضاء مجاز شرکت)
• داشتن رتبه ۵ ابنیه و ساختمان از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور .
• داشتن تجربه کافی و مرتبط با موضوع مناقصه.
• داشتن توان مالی.
• داشتن ظرفیت خالی.
• ارائه گواهی رضایت نامه از کارفرمایان قبلی .
• داشتن گواهینامه تائید صلاحیت ایمنی پیمانکاران.
• ثبت نام و اخذ کد اطلاع رسانی مناقصات از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور.
• عطف به نامه شماره ۱/۱۴۰۹۳۵ مورخ ۹۹/۰۵/۱۱ مرکز توسعه تجارت الکترونیکی وزارت صنعت ، معدن ، تجارت کلیه شرکت کنندگان ملزم به داشتن مهر و امضاء دیجیتال اسناد بارگذاری شده توسط صاحبان امضاء مجاز و شرکت در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) می باشند.
• متقاضیانی که دارای شرایط مذکور در بند "۱۲" فوق بوده و آمادگی اجرای پروژه را دارند، می توانند در مهلت تعیین شده فوق الذکر، جهت دریافت اسناد مناقصه به سامانه تدارک الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند.
• اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۴۱۹۳۴-۰۲۱
روابط عمومی شرکت گاز استان تهران

PGSOC

تجدید مناقصه عمومی تأمین تله بخارهای ترمودینامیکی
شماره مناقصه: PGSOC-LEC-Steam Trap-TE-01839

شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی عام) در نظر دارد تامین ۱۴۸۰ عدد تله بخار ترمودینامیکی با سایزهای " ۱/۲ "۱ و "۳/۴ مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی به تولیدکننده/تامین‌کننده واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۵ با ارسال نامه اعلام آمادگی و خرید اسناد را از طریق پست الکترونیکی ارسال کنند.
هزینه خرید اسناد: ۲۰۰۰۰۰۰۰ (دو میلیون) ریال واریزی به حساب شماره ۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴ بانک تجارت با شماره شبا IR۵۱۰۱۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۲۳۹۰۳۸۱۱۳۴ به نام شرکت نفت ستاره خلیج فارس (متقاضیان به منظور دریافت شناسه اختصاصی پرداخت می‌بایست با بخش خزانه امور مالی به شماره ۳۱۳۱۲۶۷۷-۰۷۶ و ۳۱۳۱۳۳۵۷-۰۷۶ تماس حاصل فرمایند)
میزان صلاحیت شرکت در مناقصه: مبلغ ۲۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ (دو میلیارد و پانصد میلیون) ریال.
مهلت تحویل بسته پیشنهادی مناقصه: تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۱۰
محل تحویل بسته پیشنهادی مناقصه: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، بلوار تودکفایی، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی و قراردادها.
تلفن: ۳۱۳۱۰۰۰۰-۰۷۶ داخلی ۳۷۰۶، دورنگار: ۳۱۳۱۳۱۳۱-۰۷۶، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۴
ایمیل: Legal@pgsoc.ir

روابط عمومی و امور بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس